

ство на Скъѣиѣ и Сармаціѣ той паднаѣ съ дѣжда отъ небо-то, или израсѣтъ изъ земѣ-тѣ като трева, или излязѣтъ изъ Скандинавскы-ты пещеры.

И така Игорь, като заключи миръ, изведе свои-ты войски изъ земѣ-тѣ, пріятелскѣ вече нему, назадъ въ отечество-то си. Весма любопытно щяше да е да знаемъ что е съдръжявалъ трактатъ-тъ на Россіѣ съ Българіѣ. Всичко, что можемъ каза' съ нѣкоѣ достовѣрность, е това, че Българія остави послѣднѣ-тѣ чясть на Южнѣ Россіѣ, която до това врѣмя бѣше още нейна; отстѣпаніе-то на Суличи-ты или Угличи-ты отъ Днѣпръ отвѣждъ Днѣстръ потвърдява това положеніе. Отстѣпаніе-то на Суличи-ты е отстѣпаніе на Българскій народъ който владѣяше тука; зачто Суличи е мѣстно названіе на народа отъ рѣкѣ-тѣ Сулж: нѣ были ли сѣ тѣи на истинѣ Россіѣне, не ся знае; поне отъ тѣя причины можемъ ся усѣти, че тѣи сѣ были Българе: 1) тѣи во врѣмя-то Олегово ся бѣхѣ имянно съ Россіѣне-ты, и подъ тѣхно-то имя Несторъ имянно разумѣва Българо-Козаре-ты, отъ владычество-то на които Олегъ освобождава Южнѣ Россіѣ. 2) Въ това врѣмя (сир. Игорево), кога Россія ся избави отъ вліяніе-то на чужестранци-ты и отъ населеніе-то на Суличи-ты, ако тѣи сѣ были дѣйствително Россіѣне, то, по естествен-но побужданіе, трѣбвало да прѣминѣтъ къмъ Россіѣне-ты; нѣ напротивъ мы гы видимъ отъ лѣтопись-тѣ, че тѣи сѣ покорили на Игоря, и ся отдалечили къмъ Югъ, като народъ, отъ когото Россія трѣбвало да ся очисти. Види ся, че Суличити сѣ были вече Христіѣне, и не сѣ щяли да останѣтъ подъ владычество-то на идолопоклонници-ты Россіѣне. 3) Градъ-тѣ имъ былъ Прѣсѣченъ. Шлецеръ ся отчая да наиде мѣсто-то на той градъ; и загова дору ся сумнява, да нѣма погрѣшка въ лѣтопись-тѣ. Нѣ зачто-то още и сега находѣме таково имя на едно мѣсто и монастырь въ Влахыѣ: Персиченъ (което сѣше е Прѣсѣченъ), което има свое-то начало отъ Българе-ты, напрѣжни-ты владѣтели на тѣѣ странѣ, то отъ тѣѣ аналогыѣ ся види, че е имало нѣкога и друго мѣсто или градъ Българскій подъ това имя въ Южнѣ Россіѣ,